

Dosar nr. 3ra-168/17

ÎNCHEIERE

22 februarie 2017

municipiul Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, – Svetlana Filincova,
Judecători – Iurie Bejenaru, Maria Ghervas,

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Mihail Rudenco, reprezentantul Inspectoratului General al Poliției al MAI,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Lilian Șuparschii către Inspectoratul General al Poliției cu privire la încasarea impozitului pe venit reținut de la suma indemnizației de concediere,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 octombrie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Inspectoratul General al Poliției împotriva hotărârii Judecătoria Centru, mun. Chișinău din 27 mai 2016 de admitere a acțiunii,

c o n s t a t ă :

La 28.01.2016, Lilian Șuparschii, s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției, prin care a solicitat încasarea din contul pârâtului în beneficiul său a banilor reținuți în contul impozitului pe venit, în sumă de 10051,88 de lei, a plății suplimentare pentru fiecare zi de întârziere în mărime de 18818,08 de lei.

În motivarea cererii a indicat că timp de 15 ani, 10 luni și 27 de zile a activat în cadrul organelor afacerilor interne ale RM. La ultimul loc de muncă, a activat în Brigada de Poliție cu destinație specială „Fulger”, ca polițist operativ al grupului de luptă al Detașamentului intervenție acțiuni speciale.

La 27.06.2014, prin ordinul nr. 34 ef, semnat de Comandantul general-maior de poliție, Ion Țurcan, a fost reziliat contractul individual de muncă în privința lui.

Conform art. 65 din Legea cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului, remunerarea muncii polițistului se efectuează de la bugetul de stat, conform legislației în vigoare.

În cazul eliberării din serviciu în legătură cu pensionarea sau din cauza reducerii personalului ori a lichidării subdiviziunii, polițistului i se acordă o

indemnizație unică în corespundere cu vechimea calendaristică în serviciu în Poliție:

- a) de la 5 la 10 ani – în mărime de 6 salarii lunare;
- b) de la 10 la 15 ani – în mărime de 8 salarii lunare;
- c) de la 15 la 20 de ani – în mărime de 10 salarii lunare;
- d) de la 20 la 25 de ani – în mărime de 14 salarii lunare;
- e) de la 25 la 30 de ani – în mărime de 16 salarii lunare;
- f) de la 30 de ani și mai mult – în mărime de 18 salarii lunare.

În conformitate cu Ordinul nr. 34 ef din 27.06.2014, i-a fost calculată indemnizația unică în mărime de 10 salarii lunare, ceea ce constituie 55843,80 de lei.

La 04.06.2015, serviciul finanțe, prin ordinul de plată nr. 208 din 03.06.2015, a efectuat transferul indemnizației unice pe numele lui, în sumă de 45791,92 de lei, iar suma de 10051,88 de lei de la suma indemnizației unice de concediere a fost reținută ilegal în contul impozitului pe venit, fiind invocat ca temei de reținere noile modificări și completări efectuate în Codul fiscal, prin Legea nr. 71 din 12.04.2015.

În opinia reclamantului, reținerile respective sunt ilegale și contrare principiului aplicării legii în timp.

Raporturile juridice create, în baza Ordinului nr. 34 ef din 27.06.2014 „Cu privire la întreruperea raporturilor de muncă, rezilierea contractului de muncă”, cad sub incidența legii fiscale, care a fost în vigoare la acel moment și care nu prevedea încasarea din suma indemnizației unice a impozitului pe venit.

Totodată, suma indemnizației unice de concediere, în mărime de 55843,80 de lei, nu a fost achitată la timp, iar potrivit art. 330 alin. (2) Codul muncii, în caz de reținere, din vina angajatorului, a plăților prevăzute de art. 142, 117, 143, 123, 124, 139, 186, 227 lit. j) Codul muncii, se achită plata suplimentară – 0,1 la sută din suma neplătită în termen, pentru fiecare zi de întârziere.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 27.05.2016, menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 12.10.2016, acțiunea a fost admisă parțial, fiind încasată suma de 10051,88 de lei reținută din indemnizația unică de concediere.

La 29.12.2016, Mihail Rudenco, reprezentantul Inspectoratului General al Poliției al MAI, a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 12.10.2016, prin care a solicitat casarea deciziei menționate și a hotărârii Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 27.05.2016, cu pronunțarea unei hotărâri noi de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că, la judecarea cauzei, instanțele de judecată au încălcat normele de drept material, care se manifestă prin aplicarea legii care nu trebuia aplicată, precum și prin interpretarea eronată a acesteia.

Studiind materialele dosarului în raport cu temeiurilor invocate în cererea de recurs, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios

administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Mihail Rudenco, reprezentantul Inspectoratului General al Poliției al MAI, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Alineatele (2) și (3) ale articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Verificând prin prisma normele de drept citate, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul lui Mihail Rudenco, reprezentantul Inspectoratului General al Poliției al MAI, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, deoarece recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, ci a formulat doar critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Această situație indică la caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanțele de judecată, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului. Or, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel sau instanța de fond, respectiv nu constituie temei de casare a actelor recurate.

Recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Față de cele indicate, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, iar în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/aceor încălcări esențiale și/sau

acelor circumstanțe ale aplicării eronate ale normelor de drept material sau procedural, care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

Sub acest aspect, Completul ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (*cauza Purcell vs Irlanda, 16 aprilie 1991*), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul, declarat de Mihail Rudenco, reprezentantul Inspectoratului General al Poliției al MAI, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) CPC, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Mihail Rudenco, reprezentantul Inspectoratului General al Poliției al MAI.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele ședinței,

Svetlana Filincova

Judecători

Iurie Bejenaru

Maria Ghervas